

HVIS INGEN SPØRGER...

'Hvad er tid så? Hvis ingen spørger mig, ved jeg det. Men hvis jeg ønsker at forklare det, til en der spørger, ved jeg det ikke.'

Augustin (354-430)

REDAKTION:

Mads Uffe Pedersen
(ansvarshavende)
Birgitte Jensen
og Michael Jourdan
(redaktører)

Grafisk tilrettelæggelse:
Lucky Seven / Info@lucky7.dk
Tryk: Glumsø bogtrykkeri
Forsidefoto: L7/Scanpix
Oplag: 3.000
ISSN: 1397 - 338X
Redaktionen afsluttet :
18. juli 2006
Deadline for næste nummer:
16. oktober, 2006
STOF nr. 8
udkommer december 2006

ABONNEMENT:

Tilmelding på www.stofblad.dk
Spørgsmål vedr. abonnement
sendes til abonment@stofblad.dk

ARTIKLER OG INDLÆG
SENDES TIL:
bj@stofblad.dk

POSTADRESSE:
STOF / CRF København
Købmagergade 26 E, 2.
1150 København K

STOF udsendes gratis til en lang række myndigheder, institutioner og fagfolk på stofmisbrugsområdet. STOF udgives af Center for Rusmiddelforskning via en bevilling fra socialministeriets satspule. Artikler eller større uddrag må gengives med kildeangivelse og efter aftale med forfatteren. Indlæg i bladet er udtryk for forfatterens egne synspunkter og dækker ikke nødvendigvis redaktionens eller CRFs holdninger.

Scenen er Brugerkonferencen på Færgen Sjælland. Året er 1996, men forældet er følgende historie ikke. I panelet sidder en række kloge og erfarne mennesker og i salen sidder mange hundrede tilhørere. Beslaglæggelse af brugerdoser kommer til debat, og en bruger fra salen spørger, som følger - henvendt til en højtstående politimand: 'Sig mig, er I ikke klar over, at når I beslaglægger for 200 kroner stof, så må jeg straks ud og skaffe penge igen ved ny kriminalitet eller mere prostitution. Er I dumme, eller hvad?'

Hertil svarede panelets repræsentant for politietaten: 'Nej, vi er ikke dumme. Vi ved naturligvis godt, hvad der foregår'. Hermed kunne denne ordveksling være sluttet. Et spørgsmål var stillet, og et svar givet. Undtagelsesvis blev dialogen dog ikke afbrudt her. Andre stod ganske vist i kø med nye spørgsmål, men den kvindelige bruger kæmpede sig på ny frem til mikrofonen med et opfølgende spørgsmål. Det lød i al sin enkelthed: 'Hvorfor gør I det så?'

Svaret var rungende tavshed - hvilket hos tilhørerne vel nok gav anledning til en vis undren: For på den ene side forventer man i sin enfoldighed overensstemmelse mellem, hvad man ved, og hvad man gør hos politiet. På den anden side kunne man få helt ondt af den tilstedeværende politimand, som ret beset kun gør, hvad han pålægges at gøre - nemlig at håndhæve landets love.

På dette felt er dilemmaerne mange, vanskelighederne store og afvejningerne svære. Kogebogen som fortæller, hvordan indsatsen lykkes og ingredienserne doseres, haves ikke. Men ét kunne man måske lære af ovenstående: At spørge hinanden hvorfor vi gør og mener, som vi gør. Den slags udvekslinger er tvungende nødvendige, hvis autopiloten skal have en fridag, gængse praksisser analyseres og indsatsen sammensættes optimalt. De akademiske ledestjerner 'Evidens' og 'Best Practice' må vedvarende suppleres med det levende ord - udvekslinger på skrift og i tale.

Fra de vedvarende problemer på Vesterbro - til hvad der sker med hashmarkedet efter lukningen af Pusherstreet. Fra det evigt knopskydende afhængighedsbegreb, som favner mere og mere og bliver sværere og sværere at få hold på - til mennesker med job og karriere for hvem illegale stoffer er blevet en del af tilværelsen. Fra hvad der viser sig, når man ajourfører sit kendskab til hashlitteraturen - til hvad der sker, når kriminelle tilbydes at lave åndedrætsøvelser m.m. Fra støttekontaktpersonordningen i det strukturreformerede kommunallandskab - til brugerdrevne gadeplansløsninger i Vancouver.

Når ingen spørger, er vi på forholdsvis sikker grund. Men hvis man skal forklare sig begynder grunden at gynte. STOF består denne gang af bidrag, der hver på sin måde kan give anledning til at stoppe op og reflektere over, hvorfor vi gør, som vi gør, og hvad der skal i gryden.